

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 er., 3 luni 1 fl. 75 er.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrarea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47,

și la expediția de inserții Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Episoane nefrancate se refuză. — Articulele nepubliașă nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul en litere garmon — și timbr de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Prenumerări nouă

„Telegraful român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1880 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerație se trimit mai cu înlesnire prin asignații postale (Posta utalvány — Post-Anweisung). Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată căuta.

Se atrage atenția on. domnii abonați, al căror abonament se sfârsește cu ultima Decembrie 1879 și înnoi din vreme abonamentul, pentru că să nu fie espeditura sălii a sista sau a întârzierea cu expedierea foiei*. Aceiai dd., cari prenumără de nou, să nu întârdie, pentru ca editura să se poată orienta cu tipării exemplarelor.

Editura „Telegrafului Român”
în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espediție se face prin lipirea unei fișe de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 9 Ianuarie.

Fusinea prorocită, ce are să se facă între partidele de natură omogenă dela dieta Ungariei, n'am audit să se fie făcut, dară confusinea în Ungaria începusă binișor, când cu tumultele din Budapesta.

Se începuse; dar multămăta pro vedere dăcesc, că pacea și liniscea s'a intors era la Budapesta. Cei morți vor odihni în morminte, cei remași vor plâng și vor dori în desert pe cei morți, și nu vor avea nici măngâierea, că i' au perdit pentru o cauza folositoare Ungariei sau societății sau cel puțin uneia din naționalități; ferestre și laternele sunt deja restaurate și soldații sunt earași în casă-

mele lor. Aceste sunt însă mai mult părțile din afară ale situației de după tumulte. Cari vor fi cele din lăuntru, și le poate închipui ori și cine.

Același aluat, care a dospit turburările din urmă, a rămas dospind și mai departe și este respins cu profusune în toate părțile. Fără comite secrete și fără emisari, fără proclamații și amenințări, necorecta purtare a oamenilor guvernului actual, în toate părțile și în toate direcțiunile, a îngrăgit a respins nemulțamirea, la toti fără deosebire de naționalitate. Ce e drept modalitatea, cu care guvernul săci și scie respins nemulțamirea cam diferă, căci până când are destitereta indirectă să umilească cu rosață rușine pe naționalitatea dominoare, în lăuntru și în afară, pe atunci ignorăza și vatenează în dreptă și în stânga drepturi acuizite și recunoscute de ale naționalităților fără de cauza și fără de scrupul.

Cumcă nu scriem de rost sau pe din afară, am pută demonstra după cum am mai demonstrat cu impregurări, cări nu mai lasă nici o indoială. Ne provocăm de astădată la o impregurare, care nu ese din mapa noastră, ci din mapa conaționalilor guvernului par excele maghiar.

Fără cauza, dela desmilitarisarea Românilor din ținuturile bănățene, acestia în partea cea mai mare au fost într-unii în comitatul Severinului și date pe mâna unei administrații absolute denumite „excepțională” pentru acest comitat de insuși guvernul.

Să vedem ce se poate ceta în „Magyarzág” despre acest comitat și despre strălucita purtare de grije a guvernului pentru comitat:

„... De mult am atras atenția guvernului asupra impregurărilor din comitatul Severinului arătând cu degetul scandalurile comise de către vice-comite Pausz (carele și ginerile unui ministru din cabinetul lui Tisza). Am accentuat, că afacerile scandaluoase ale dlui vicecomite sunt notorice în

comitatul Severinului și că guvernul nu poate săl suferă într'o poziune, care pretinde caractere nepărată. Înse guvernul lui Tisza n'a suferit numai pe de vicecomite Pausz în comitatul acesta „excepțional”, ci ne a și atacat în foile sale oficioase, pentru că îndrăsnit a descrie comitatul Severinului așa, precum este în realitate. și guvernul lui Tisza ar suferi și acum pe de vice-comite Pausz, ba l-ar susține, dacă — după cum dice „Südungarischer Bote” — că vice-comite Pausz nu ar fi fugit. Dară că vice-comite nu ar fi fugit nice acum, dacă că general Doda, vice-colonel Seraciu, dimpreună cu alii mai mulți domni, nu ar fi venit înaintea dlui comisarul al guvernului Nicolae Ujfalussy și nu i-ar fi arătat că Brancovici cu documente, că de sub măna dlui vice-comite Pausz nu ar fi perit din remasul lui Feigl 1000 fl. și din remasul lui Müller 2400 fl. În același timp s'a constatat, că în cassa remasurilor au mai perit și alții bani, din cauza vice-comitelui Pausz. După aceasta Pausz a fugit. Acum ce dic apărătorii guvernului? Comitatul Severinului nu și alege impiegăti, ci ii denumește guvernul. Responsabilitatea îl privește pe guverno pentru fiecare impiegat. și ce face guvernul? În mania comitatului Severinului suferă, ba sprințescă pe un astfel de vice-comite, care nu numai ruinează administrația comitatului, ci trebuie să fugă pentru defraudări dovedite.”

In citatul acesta avem împreună amândouă însușirile din destărata de a dospi aluatul nemulțamirei. Căci sunt Maghiari acei ce descorepe rușinea și indică nedreptatea cu un comitat compus din acei cetățeni, cări de când au ajuns sub sceptrul dinasticie de astăzi și au versat sănsele contra tuturor imicilor dinastiei și monarhiei. Poate numai pentru aceea sunt Severinenii ținuți în administrație dictată de guvern, ca în chipul acesta să li se respaltească sacrificiile depuse în atât de renduri

și cu atâtă resignație pe altul patriei. Dar acei ce au jertfit și sunt respătiți în mijlocul constituționalismului cu absolutism pur sunt Români; cize se va mira, dacă s'ar nasce și între acestia nemulțamire cu guvernul actual?

Dea Dăeu să aibă guvernul mai mult noroc de căt circumstanație și să scape de turburări, ducându-se din vreme și făcând loc altora, ca să i vedem și pre aceia.

Revista politică.

Sibiu, în 9 Ianuarie.

Proiectul de lege pentru regulația proprietății în Transilvania este elaborat și comunicat pentru drearea părții ministrului de finanțe și de comerciu. Atragem atenția juriștilor nostri asupra acestei cestimi.

Dieta are să i se reia lucrările sale cu diua de mâne. Se dice că Várady și se ocupă locul seu în casa deputaților, dar tot odată se mai dice, că întemplânduse aceasta, trei deci de deputați es din partida guvernului.

Ceară din stradele Budapestei are să fie transportată în parlament. Este interesant a sci, că „Nat. Ztg.” din Berlin tacăză toate căte se petrec în Ungaria de o selvătăcare a impregurărilor sociali din Ungaria, care se arată tot-deauna când o societate, când un sistem de guvern, este atât de clătinat în temeliile sale, încât a menință a se derima.

Delegația ungurească a votat bugetul pentru armată. Interesante, se dice, că au fost descoperirile lui Haymerle în comisiunile intrunite ale delegației ungurești despre administrație, justiție și impozitive din Bosnia și Erțegovina, unde venitele acoperă deja erogate. Pacificarea, după descoperirile aceste, este completă. În privința confesională, a descoperit Kallay, că Mahomedani-

FOITA.

Pentru scolile din Macedonia.

În orice adunare, căt de familiară, căt de intimă, Românul după ce își plătesc datorile de afecțiune către cei de față, rar uită și pe consanțenii cari s'au remarcat prin vre o faptă meritorie; căt de departe s'ar afă acesia, distanțele nul incomodă, el scă se le scurteze, să le apropie cu cugetarea, cu inima, cu cuvântul.

Prin consanțeni înțelegem aici tot ce este suflare românească.

Cine în adever nu a avut ocazuni cari din România doritor de prospătate pentru țara lor n'au întâlnit adesea în cale — mai ales în timp când țara era dată jucările capriciozelor... cine dic, că chiar la mici, întruniri n'a audit, n'a văzut ridicânduse toaste ducânduse benedictiuni pentru congenerii cari au bine meritat dela parte? pentru Brătian, de exemplu — acest atlet al democrației, căte ovații, căte orății nu s'au făcut, căte toaste nu s'au ridicat, căte... căte in-

sesi rugi către ființă supremă nu s'au adus, mai cu sămă pe timpul când avea a lepta cu atâtea vizitări din pentru a pute infișe în pămentul iubitei noastre țărăsoare, drapelul ideilor moderne — idei mai conforme cu natura omului în genere și atât de prietoare poporului român în parte popor fără sămen în blândețe, fără sămen în toleranță?...

Ce frumoase sunt momentele unor asemenea demonstrații!

Tot astfel în una din dilele nașcerii Salvatorului, la o mică intrunire de Români de aici și din Transilvania, în casa d-lui V. I. Dan, Român din Macedonia și mare proprietar în distr. Ilfov, — vari și frumoase fură considerații, dialogurile, demonstrații pline de înimă inspirate de diferențele subiecte ce s'au tratat!

Era o sănătă placere să se privesci cum comesești depărtaile ideile frivoale al căror profum ține o clipeală, și cum probau numai idei naționale cari în căte o întreagă existență!...

Înșă întregul tablou al buchetului este greu de depins.

Să luăm o floare din acest buchet; dar pe care, căci toate sunt frumoase? — să alegem în fine floră ce ne pare mai sensibilă pentru cei ce se interesează de scolile din Macedonia și înălță sănsele se petrec incasa unui Român de acolo.

Dl. V. I. Dan, după ce cită într-o simplă conversație numele mai mulților Români suferindă pentru dreptate cum am dice, între cari nu omisse, bine înțeles, pe acela al lui Apostol Mărgărit cădut de uneori vicecăutul îmfastișat, dl Dan, entuziasmat din ce în ce de aceste scumpe nume, se sculă, ridică un toast și continuând dice cu mult dor căm aceste cuvinte:

— „Multe nevoi mai suferirăm și noi Români lui Aurelian; aceste suferințe însă iubiti prietini ar fi fost mult mai mici, poate chiar n'ar fi existat dacă n'ar fi avut și noi scoli române; căci după cum suntem și văd astăzi omul fără scoala deși are ochi nu vede, deși are urechi, n'unde, deși are dela Dumnezeu toate facultățile

nu scie cum să le întrebuițeze, sau dacă are o scoală și aceasta nu este în limba-mamă, cu scop adecvă de a conserva și prospera specia, ci o are într-alță limbă cu alte tendințe, atunci vede în adever, unde, șiș întrebuițează facultățile, dar cu totul altfel decum cere interesul naționalei, din care face parte.

Cine în adever nu scie că multe decimi de mii din Români macedoni și află astăzi contopiti, necunoscuți printre Greci, Turci, Bulgari, Albanezi și atâtea alte naționalități ce locuiesc peninsula balcanică? Si aceasta, din lipsa de scoli române și din cauza scoalelor străine.

Ce rol n'am fi avut și noi dincolo de Dunăre dacă la timp, în cursul secolelor de când furam deslipiți și depărtați dela tulipină, am fi avut cine să ne vorbească, cine să ne spue în limba română despre aspirațiiile ce trebuie să avem? — Căti, dintre noi cu toate aceste de voie de nevoie, s'au putut strecura în alte tări mai luminate și a putut numai astfel să și facă singuri oare care

lor li s'a conces întreținerea raporturilor cu Constantinopolul și li s'a lăsat administrația bunurilor bisericești (mahomedane). Resultatul numărării populației este $1\frac{1}{2}$ milion de suflete. Vistierii bogate silvane și montanistice at terile ocupate. Cele dințănu sunt mai cu samă avearea statului.

Rusia nu incetează să desminți, că măsurile sale la marginile apusene a le imperiului rusesc ar fi de natură agresivă.

Principele Alecsandru al Bulgariei e sătul de domnie și voește a abdice; curtea din Petersburg stăruște înse cu toate mijloacele ca să remână la postul seu.

Tumultele din Budapest.

In 15 Ianuarie s'a continuat tumultul din dilele precedente. Abia înserești și o mulțime de mii de oameni ocupase eșar cunoscuta stradă Hatvan, în care se află casina aristocraților. Mulțimea se compunea aproape din toate păturile societății; mueri și copii se aflau de față în numer foarte mare; cu puține excepții printre mulțime erau mai mult privitorii curioși. Era o linisire și o tacere impunătoare. Oamenii se plimbau în sus și în jos, unde se opria căte cineva într'acolo de loc vedea alegând pe un polițist, care provoca într'un ton aspru pe cel ce sta locului să se ducă mai departe. Nime nu se opunea la provocările polițiștilor, nu se audiau strigări sgomotoase, nu se observa vre-o mișcare provocatoare. De altfel poliția își mobilizase forța întreagă; polițiști călăreți tineau ocupate toate intrările straderelor ce respond în strada Hatvan. În această stradă, vatra mișcărilor, se aflau 24 polițiști călăre, cari mergeau căte patru laolaltă mereu în sus și în jos, și un numer mare de constabli și comisari de poliție, cari purtau în mână bastoane mici de trestie.

După 8 ore se observă deodată o mișcare însemnată. Polițiști călăreți, cari se aflau în strada Hatvan, se grăbiră din toate părțile spre casa poliției și intrără cu toții prin poarta cea largă care era deschisă. Ce se întâmplă? se întreba în toate părțile. A trecut demonstrația? s'a întâmplat doară ceva? Nimenie nu scia să respondă la aceste întrebări și mulțimea se indesă tot mai tare dinaintea casei poliției. Deodată polițiștii călăreți, cari numai ce intraseră în curtea poliției, se reintorc repede și dău prin mulțime care de altminteră era linisită. Prin aceasta se produse o imbuldeală ce nu se poate descrie. Cei ce erau mai de aproape amerințați de co-pitele cailor, strigau și impingeau înapoi. Cei din drept, cari nu pricopură

îndată causa tipetelor, impingeau înainte. În acest moment strigă unul din mulțime "Eljen" și polițiștii călăreți începătră indată a resbate cu caii și a cu bastoanele de trestie în mulțime. În același timp se audiră signale de fluerători și după aceasta un adeverat potop de constabli și comisari de poliție cu bastoane și cu săbi lucii în mână năvăliră asupra mulțimii pe lângă. Oamenii fugiau însărcinăți în toate părțile, polițiștii îi urmăruiau bătând și insultând. În 5 minute strada fu curățată. Polițiștii călăreți străbatură în stradele laterale, constabli și comisari fugără din poartă în poartă și le inchiseră; prăvăliele și cafenelele care mai erau deschise trebuiau să se închidă îndată și oaspeții să le părăsească; și aci se vorbesc că s'au întâmplat scene din cele mai brutale, cel puțin mulți oameni și foarte onorabili se plâng asupra brutalităților.

Pre când se întâmplau aceste lucruri, se audă deodată din vechia stradă a postei, din strada Lumea nouă și din piața lui Carol sgomotul dobelor. Trecuse de 9 ore. Bataliunea de infanterie, care sub comanda majorului Kély dela regimentul Schmerling venia pe strada Kerepeșiană în sus spre strada Hatvan, s'a postat cu 2 companii, în depărtare de 40 pași dela strada fluerătorilor, în linie desfășurată, ocupând lângăinea întreagă a strădei Kerepeșiane. Dinaintea trupei principale se aflau mai multe patruile însoțite de comisari de poliție și de constabli, care erau înaintate contra escedenților ce stau în cete dese mai în sus în spatele Rochus, la intrarea strădei fluerătorilor în strada Kerepeșiana. Aceste despărțeminte își încărcaseră pușurile și pușeseră baionetul după cum li se poruncise. La început când mulțimea începu să se retragă pe strada Kerepeșiană în sus dinaintea militiei ce înainta cu signalul de asă, se audiră tipetele obișnuite; îci colea se mai arunca cu căte un glonț improvizat din neauă și cu alte obiecte nevinovante. Îndată ce trupa se opri, mulțimea, care era binisori respins de loviturile polițiștilor, se linisci; din când în când se auălia căte o flueră, căte o strigare provocatoare — preste tot însă domnia o tacere profundă. Deodată se audiră din spate strada fluerătorilor trei detonări, în intervale de căte 5—10 secunde; după aceasta urmă tăcerea de mai năiente. Oficerii, cari de asemenea auăsideră detonațiunile, credură că acele sunt pușcări, că escedenții, probabil pentru a provoca patruilele, au aprins pe „dracul scuipător.“ După cum s'a constatat îndată, incidentul avea o însemnatate mult mai serioasă. Acele detonații au fost pușcări

care au luat viața la doi oameni. Unul dintre cei doi nenorociți, a fost un visițor delă un comorabil. El adusește pe un pasager din drumul tărei în strada tabacului, și fiindcă nu putea străbate cu caretă prin mulțimea îndesată rugă pe pasager să se coboare, în apropierea strădei fluerătorilor. În momentul când se întâmplă aceasta și când visițul era se plece, probabil pentru a-și primi competență, îl lovi glonțul funest în gât — un tipet răgășit și visițul cădu mort jos. A doua pușcătură lovi pe un jună de 18 ani, cu numele Adolf Schwarz, ascultător de drepturi la universitatea din Pesta. Glonțul a străbat prin templa dreaptă în cap. Tinerul cădu la pământ cu un tipet mare și fără simțiri și își dede sufletul pe drumul către spitalul Rochus. De unde și cum au cădut pușcăturele, despre aceasta variază părările. În mulțime se dicea că militarii au pușcat și anumit fără nici o ansă; că patruilele înaintate în strada fluerătorilor ar fi dat o desgară. Oficerii mai înțali cărui întrebări îndată ce se facu cunoscută nenorocirea faptă, nu putură sau poate nu voră să dea o informație sigură. Domnului comandant baron Edelshain-Gyulai care se află în tot timpul acesta cu întreaga generalitate în piață, unde strada Kerepeșiană intră în drumul tărei, i s'a notificat întâmplarea prin un ofițier al bataliunii deasupra căruia se întâmplă simplu cu cuvintele: „Eșență!“ Un jurist fu impușcat în strada tabacului. Poliția afirmă că pușcăturile le-au descărcat escedenții însăși din revolvele și că acele pușcături ar fi fost destinate organelor polițiene și că ele numai și-ar fi greșit direcționea în intunerică noapte. Bă s'a arestat și un individ suspitionat ca ucigator al juristului Schwarz. Secțiunea cadavrului va aduce lămurirea asupra lucrului.

Cătră 9 ore publicul mai distins s'a depărtat, massele alungate de poliție în loc de a se imprișăce se adunară de nou la alte puncte, anumit în piață muzeului, înaintea cafenelei „Zriny“ înaintea restaurației Sziksai și a teatrului național. Din când în când se audia strigarea: „Eljen Verhovay!“ S'a spart o mulțime de ferești, în strada Kerepeșiană toate lampile de gaz. Poliția a arestat în această noapte vre și 51 indivizi. Pe la meulă noapte s'a imprășiat mulțimea; întrările la spectacolul demonstrațiunilor erau pretutindene închise cu coroane militare, printre cari nu putea străbate nimeni. Numai îci colea se mai vedea grupă mici de oameni. După aceasta s'a retrăs miliția și poliția din poziția lor.

Se vorbesc că togna în momentul când comandantul Edelshain

Gyulai eșise din casarmă într'o casă, un fiacru, în care se aflau colaboratorii unei foi din Pesta, trecând peste o patroană facu ca această să se esplozeze în direcția spre caretă comandanțului.

În 16 Ianuarie scandalul s'a continuat de nou, dară în astă noapte nu a luat proporțiile din serile trecute. Poliția s'a arestat, poate în urma unei îndrumări mai inalte, mai umană și mai prevenitoare. În mesurile ce le a luat pentru susținerea ordinei se vedea de astă dată mai multă prudență și precauție. Poliția a început la 6 ore a curăță strada Hatvan de oameni. Evacuarea a urmat fără rezistență, publicul s'a depărtat fără a remora; prăvăliile și cafeaneaua Camion s'a închis pentru a evita scenele turbulente de ieri. Casina în cerceata bine. Amendouă întrările strădei erau ocupate de polițiști. Pe la 7 ore domnia în stradă o adență tacere, turbură îci colea numai de pasurile unui constablu patrulător. Dar cu începutul se adunară la intrarea în stradă șerpilor și la restaurația Sziksaz masse mari de popor, în care la început prevalea elementul linistit. Mai târziu se asociară elemente invinsante care se resfătuiau în aluzii sarcastice asupra polițiștilor. În asemenea mod se sporiră și elementele dell cornul Sziksaz. Într aceste renunță deodată un glas petrunător: „Eljen!“ Acest glas fu signalul la strigă și mai vii, dar nu s'a întâmplat nimic serios. Fără vestă începă unii să svârși cu petri și sloiuri de ghiată asupra polițiștilor la „Zriny.“ Dece polițiști călăreți se aruncă în mulțime care se imprăștiază tipănd. Atacul se repetă de patru ori fără ca să se întâmple vre-o nenorocire. Numai un neputinios nevinovat, pe care îl adusește păcatele în calea polițiștilor, primi nesecării lovituri de suvenire. Un surdomut care se produsese în biruri primă din nenorocire o impunșteră de sabie deasupra ochiului drept și o mică lovitură peste nas. El fu transportat în spital. Oamenii se tot adunau și poliția îi împrăștia mereu. Deodată se audiră sunetul cunoscut din tumultele trecute, cădeau sticle sparte. Toate lampile de gaz în dreapta dela teatru național până la spitalul Rochus s'a spart și nimicit cu petri și sloiuri de ghiată. Urmără mai multe arestări. Până cătră 10 ore nu s'a întâmplat lucruri serioase. Acum se audiră două pușcături de revolvere, nu se vedea soldați nici ai polițiștilor plecară spre locul de unde s'a audiat detonația, pe cale aprinsă lampile stînse de escedenți. Pușcăturile s'a tras dintr'o ceată de oa-

străjui, au probat îndestul că România lui Aurelian, cu toate nevoile ce au indurăt, n'au degenerat, au probat că s'au demni de originea lor, demni de frății lor d'aurie.

Cine nu scie că Coletti — acest idol al Greciei pus adesea ca om politic, alături cu Gavur al sorenii noastre Italia, — că baron Sina, unul din

ilustrațiunile financiare ale Austriei, — că ilustrisim mare prelat mitropolitul Transilvaniei Șaguna, căruia regele și regina ajunseră săi dică papa, — că vastisimul doctor Gojdu care atât s'a distins prin multe și mari fapte în Ungaria ca senator și în multe alte demnități înalte, — că insuși marelul om de stat de astăzi al Turciei Svas paşa — că toți acestia și mulți, foarte mulți alți mari demnități trecuți și prezenti de prin diferite tări ale globului, al căror prealung ar fi și sirul numindu-i — cine dic nu scie că toți acestia sunt Români macedoneni?

Si dacă pe drumuri piezișe, neconosciute greu de străbatut având de a lupta fie care mult timp cu nevoile

mâni și a d-lui Vasile Alecsandrescu Urechia care și mai de mult și-a adus aminte de acele scoli și multe sacrișii a făcut pentru ele din înseși modeștele sale spese; dea Dumnezeu să trăească cu toții ca să vadă rezultatele, căci multe vor bucură!...

După vivatul ce urmă acest discurs:

— Dați-mi voe, dlor, reluat cuvintul un alt comesan, a ridică și eu un toast pentru sănătatea și prosperitatea onorabile gazde, care ne făcă atât de scump momentele de față, amintindu-ne, în căteva trăsuri, aproape o întreagă istorie a Românilor macedoneni, dă mi voe și mie, domnule Dan, a nu trece cu vederea căteva puncte ce mă voi aduce aminte din partea cei și datorează d-tale în parte, aceste scoli. — Cine nu scie, că mult ai stimulat apostolul lui Mărgărit? Că scoala de băieți din Nevestă de mult este înființată și întreținută de d-ta? Că la înființarea scoalelor de fete din Ochrida, Gopeș etc. de pe lângă puternicul sprijin al d-lui Ureche ai contribuit mult și d-ta? și fiindcă fapta bună nu stă

mult sub obroc, dă-mi voe, în slabele mele puteri a revela în trecătate aceste căteva puncte cum le numi, și în amintirea lor se ridic acest toast!...

Aceasta este floare ce găsii că merită să o smulg din buchet și să o scot la lumină chiar printre indiscrețiunile care imi va fi cred erătă; „ținta scusă une ori mijloacele.“

Fie ca profumul ce vor simți, miresind-o, cei ce au imbrățișat ideea înființării scoalelor din Macedonia, fie ca profumul acestor flori să le întrămește și mai mult dorința și activitatea pe această cale! Căci Românil sănătate că o grupă mai mare sau mai mică din frății sei îi apreciază o bună acțiune, simte o satisfacție internă ce nu se poate compara cu orice altfel de resplătere. Si apoi el este creștin și salvatorul, a căruia nascere o serbară, a quis: „Omul nu trăiesc numai cu pâne!“ Ce mult ne dă de cunegăt această sfântă măscăma!!!

„Telegraphul.“ G. E.

meni asupra gardei postate acolo, din norocire nu s'a vătămat nimenea. Un guardian se încercă să prindă pe cel ce a descurcat revorverul, dar nu i-a suces, căci esecentul aruncând revolverul dispărut în intunericul noptii. Oamenii din acest loc erau armăti cu rude lungi; agentul politiei Ragioni fu rănit la gât cu o rudă de aceste, pe care le-a luat dela garful tintirimului slovac. S'a arestat vr'o căpitan esecență și se credea, că spectaculul e terminat, când deodată se audi sunetul dobelor. Miliția, de astă-dată înse mai mult din precauție, veni la locurile de demonstrație, și trămisse patrule în strădele cunoscute pentru mantinerea ordinei. Cătră međul nopții domnia o liniste completă, miliția s'a retras în casarmă. Polițiștii colportau faima, că unii flăcătineri au mărturisit, că li s'au dat bani pentru a face scandal. S'a arestat în astă noapte 21 esecență.

In 17 Ianuarie s'au înmormântat victimele tumultului din serile trecute, juristul Adolf Schwarz și visiul And. Hajnal. Înmormântările au urmat în liniste completă. Toată diua a dominat ordinea cea mai bună.

„Album Macedo-Român.”

La apelul sincer de înfrățire ce Societatea Macedo-Română trimitea, în diua inaugurării ei, tuturor popoarelor conlocuitoare cu România de peste Balcani a răspuns mâna de ucigas. Ne place a crede, că la Athena, la Constantinopole indignațunea, a fost aceiasi ca și la Bucuresci și că criminalii își vor fi primiti pedeapsa de la autoritatele turcești, după stăruințele Ambasadei Române.

In lupta nedeamă, criminală a unor fanatici noi vedem un nou îndemn ca neințetă și neardom să lucreze fie-cine la luminarea și la cultura popoarelor: Scoli, scoli și șeră scoli!

Pentru a da celor doase milioane de frați locuitorii dincolo de Dunăre scoli din ce în ce mai numeroase, Societatea de Cultură Macedo-Română are nevoie de fonduri. Comitetul ei nu va neglija nici unul din mijloacele proprii a mări finanțele Societăței. Din acest punct de vedere Comitetul crește util să publice o lucrare în forma publicației Paris-Murcie; din venitul vîndărei căruia să se deschidă imediat scoli cerute cu multă stăruință de mai multe comune curat românești de peste munți Balcani.

Prințul acestă insărcinare am contat nu pe propriile mele puteri ci pe încrengătul patriotism al scriitorilor noștri.

Am cizetut deci să mă adresez către toți bărbații însemnată, ce avem în toate direcțiunile activității spirituale cu apelul următor:

Domnule! „Cunoașteți scopul ce urmăresc societatea de cultură Macedo-Română. Pentru ajungerea lui, căt mai repede, societatea are nevoie tot pe atâta de sprijinul moral al tuturor Românilor căt și de acel material. Pentru a crea scoli multe și neîntărită; pentru a dota biserici, cile române de preste Dunăre cu cărți române, se cer spese care societatea nu le poate ridica cu venitul, ce primește de la membrii săi.”

Pentru a crește așa dar finanțele societății Macedo-Române comitetul ei a crește util să încearcă, între Români ceea ce, cu atâta succese, a realizat binefăcerea în Paris.

In favoarea unor districte spaniole învecinate de inundație „Presa” franceză a publicat albumul „Paris-Murcie. Oare noi Români care am luat mii de exemplare din Paris-Murcie, nu vom ridica deci de mii de exemplare din un album Macedo-Român, care s'ar publica cu cel mai

jos preț în favoarea fondurilor unei societăți, care voiesce să salve din inundarea mai teribilă a desnaționalisarei, pe un popor de aproape două milioane de frați?”

„Convinc cădă, comitetul societății a decis publicarea imediată a unui asemenea album și deci are noare a vă rugă să veniți în ajutorul publicației lui cu o mică luceare originară, fie în prosă, fie în versuri, însă inedită și subsemnată de d-voastră.

„Néinfoindu-ne de primirea rugămintelor noastre, vă asigurăm de distinsă noastră considerație.”

Acest apel a fost transmis prin postă.

Temendumă însă că nu cumva apelul meu să nu ajungă la toate persoanele cărora a fost adresat viu prin organul presei (rog pe toate jurnalele, să reproducă această scrisoare de interes românesc) să rog din nou pe toți scriitorii și artiștii noștri și pe ilustrații noștri bărbați de stat, ca să nu se ingreuneze de a ne trimite, fie mici lucrări originale, fie scurte autografe pentru a constitui albumul Macedo-Român.

Totodată rugăm pe toți librarii din țară și din toate provinciile locuite în România, să deschidă, de pe acum, liste de subscripții pe prețul de doi lei hârtie ordinată și de cinci și decese lei ediționile de lucu.

E de prisos să adăogim că sperăm a avea colaborarea și a mai mulți ilustrații din Franța, Spania, Portugalia etc. Albumul pe lângă aceasta va avea ilustrații însemnate relative la Macedonia, la chipul și costumurile atât de frumoase ale Romanilor din acea parte.

Terminând ne adresăm din nou la toată presa română fară distincție de coloare și declarându-ne gata a primi cu recunoștință, toate consiliile care ar crede util să ne dea pentru susținută publicația unei albumului Macedo-Român, punem lucrarea sub protecția ei eficace și patriotică.

Membri comitetului Macedo-Român.
V. A. Urechiă.

Elenisarea Epirului și Teliile de către syllogii Greci.

(Incheiere).

Și în numerul seu dela 14 Ianuarie 1873:

„Reproducem după diarele grecesci lista de subscripții în folosul societății literare fundată cu scop de a respăși instrucția în Epir; metropolitul Ianinie, 100 lire; archiepiscopul Argyro Castrolui, 10 lire; Conemeno, 100 lire; Carapanos, 10 lire pe an; Yenidunis, 20 de lire; Paspal, 5 lire pe an; Sarakoti, 5 lire pe an; Kui undjian, 20 lire; Chrysobeloni, 10 lire.”

In numerul dela 28 Octombrie 1873:

„Silogul Epirului a publicat rezultatul lucrărilor sale dela 24 Ianie 1872 și până la 20 Martie 1873. După tabloul Anuarului, adaugă „La Turquie”, 180 au fost impărțite la 11 orașe ale districtului Ianina pentru a preîmpărta cheltuielile scoalelor primare stabilite în localitate: 40 lire s'au dat la 4 orașe din departamentul Arta și în fine 30 lire turcesci au fost consacrate fundările unei scoale de fete în orașul Baisti: totale 250 lire.”

Am cizetut în numerul dela 4 August, al aceluiajui diar:

„Ianina dând socoteala despre esanamentele gimnasiului grecesc Zosima, da care care amânante asupra desvoltării instrucției publice în orașul Ianina. Afără de scola ruchide și de două scoli primare turcesci Ianina posedă un gimnasiu grecesc care este frecuentat de 307 studenți; două scole de fete și patru scoale primare grecesci. Numărul elevilor care au frecuentat aceste sta-

biliamente în anul școlar trecut se urca la 1,599, afară de elevii care frecuentează scoalele turcești.”

Cu data de 3 Ianie 1874 se cetește în „La Turquie”:

În aceeași zi (1 Ianie 1874) syllogul literal al Epirului a făcut adunarea sa generală în localul syllogului grecesc din Pera. În lipsa președintelui d-lui Carapanos, care călătoresc prin Europa, dl Vissiadis a presedat această reunire, la care a asistat dl Simos, ministru al Greciei, însoțit de secretarul legației lui Gennadios. Căpătă prelați ai Phanarului și mai mulți dintre notabilii societății grecice, a orașului nostru au fost de asemenea prezenti.”

Cu data de 23 Ianuarie și 9 Iulie 1874, găsim în „La Turquie” rândurile următoare:

23 Ianuarie: „Syllogul Thesaliei a devenit titlu de membru onorific, episcopul Alecsandrinei, Mgr. Calinie, d-lui Philip Ioan profesor la universitatates din Athina și d-lui Sophocle Apostolidis profesor la universitatea din Boston.”

9 Iulie: „După cerere Syllogului grecesc din Pera Syllogul Thesaliei a consacrat suma de 1,000 lire turcesci pentru întreținerea scoalelor sărac ale provinciilor Thesaliei și Epirului.”

Găsim încă în Turcia din 2 și din 15 Ianuarie 1874 următoarele curioase amănunte:

„2 Ianuarie: Reverendul Archimandrit din Vatopedi (Muntele Athos) a dat o nouă probă despre generositatea sa și despre dragoste sa pentru literă. El a oferit 100 lire turcesci Syllogului literar din Pera și aceeași sumă celui din Epir.”

„15 Ianuarie: Am semnalat în dese rânduri actele de bine facute ale acestor metropolitul din Larissa Mgr. Dorotheu. Acest prelat dă astăzi din nou o nouă probă despre generositatea sa dăruiind 500 lire turcesci syllogului literar al Thesaliei căruia i-a oferit și biblioteca sa.”

Tot despre susădul archimandrit din Vatopedi, am cizetut mai târziu în Turcia nota următoare cu data de 17 Maiu 1876:

„Se anunță moartea archimandritului grecesc Mgr. Anantas Vatopedinos. Acest prelat care în toată viața sa a incurajat puternic literatura lasă, se dice, o avere de 180,000 lire turcesci (aproape 18,000,000 de lei).”

Să terminăm prin amănuntele pe care „La Turquie” ni le dă asupra sărbătorilor dela Beicos data de syllogul elenice din Epir.

„Duminica trecută (Iunie 73) syllogul din Epir a celebrat sărbătoarea sa aniversară, în localul syllogului literar din Pera... Mgr. Dercon, exprimându-și dorința de a se reîmbarca din Epir cu scop, ca acesta să aibă dreptul de a și înăuntru să fie în locul celui dintâi...“

„În timpul acestei ședințe s'a dat ceteire unei scriitori în care Christaki sfendii anunță membrilor societăței, că dăruise 2,000 lire turcesci syllogului literar în folosul syllogului din Epir cu scop, ca acesta să aibă dreptul de a și înăuntru să fie în locul celui dintâi...“

„A doua zi după această ședință syllogul din Epir pe cîmpile Beicos, un banchet cîmpenesc, asistențelor. Excelența sa ambasadorul grecesc Simon, Christaki sfendi, președintele Carapanos sfendi, toți membrii syllogului căt și un mare număr de invitați, formau un total ca la peste o mie de asistenți. Mai multe toaste au fost ridicate de către deosebiți ospăti. Esc. Sa ambasadorul Simon a luat asemenea cuvîntul pentru a aduce laude membrilor syllogului, zelului și activității, ce desfășură ei, pentru propriașinea lor.

Produsul subscripției facute în urmă s'a suiat la cifra de 650.“

Si cu toate acestea silințe, cu toate aceste sacrificiuri, Albanezii și Valachi Epitul și Thesaliei, resping elenismul.

(Le courrier d'Orient).

Varietăți.

* (Balul român) în Viena se va întîne — după cum ne spune

„Deutsche Zeitung” — în 14 Februarie n. în „Grand Hotel” sub patronatul doamnelor: A. de Bălăceanu, M. Dumbrău, contea M. Hye de Gluneck, născută Filisanu, E. de Canitz, D. de Oppolzer, născută Mathiner-Markhof; M. F. Suess și A. Trapsia-Kron.

* (Raporturile de posesiune) în Transilvania se vor regula că de cîrind. In unul din numerii „Telegraful Rom.” înscriația deține pre oronații cetitorii în această privință. Acum repetind afacerea foarte interesantă pentru națiunea română facem prin aceasta cunoscut, că ministrul ung. de justiție a ordonat tuturor tribunelor din Ardeal, ca ele ca foruri în afacerile funduare să documenteze despre fie-care comună căt de mare îi este hotarul, căt posesori, are, căt numeri ordinari și căt topografici; cari sunt posesori mai mari și căt dintre ei au o posesie mai mică de 5 juguri pămînt. Oficiale cărțile funduare sunt acum ocupate cu lucrările aceste. Mai facem odată apel la toată inteligența și toată presa română, a se occupa și ea de se rîs cu afacerea foștilor „jobagi” ca la timp să se poată delătura nedreptările ce se vor croi de înimică bietălor „colonii români.”

* (O bandă de hoți), ce băntuia Dobrogea și în special județul Tulcea, după cum ne spune „Steaua Dobrogei”, este toată prinșă și incarcată. Ultimul bandit ce se numește Enache Lungu Buzatu, prebegit de tovarășii lui, este și acesta prinș în comuna Văcăreni, plasa Măcin.

Această bandă sub conducerea lui Mihalachi Părici se compune din 7 indivizi. Arestații însă sunt 24 ca compliciti și gazele.

In interval de patru luni s'a comis de către acești nefericiti peste două-decăci crimi la drumul mare, plus torturi incisoriale și omoruri.

La parchetul din Tulcea sunt atâtea efecte găsite la bandiți și gazele lor, incă nu mai au loc unde să le pună.

Instructiunea ce se face de către substitutul trib. d. Gh. Carpuzi, foarte abil în materie, descorepe pe fie care din noi compliciti, la cari se găsesc lucruri de valoare jănuite.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Genesa evangeliilor.

(Studiu biblic).

„Enevără τὰς γραφάς. Ioan 5, 30.

(11 Urmară).

C. Evangelia după Luca.

(Urmare)

După aceste observări generali, să examinăm în special pretinsle argumente ale criticei.

ad 1. Dovedit fiind că Marcion a mutilat și Epistolele lui Pavel, mai poate servi mutilatura acestui eretic de cînosură pentru Evangelia după Luca? Si dacă totuși Marcion ar fi servit ca basă la această Evangeliie își poate inchipui că ss. Părintii, unii chiar contemporani cu Marcion⁵), atât de scrupuloși față de scrierile ereticilor, ar fi putut primi această Evangeliie ca apostolică? Ei, a bună sănătate, cunoșcend Evangeliile lui Marcion, la nici o întîmplare nu recunoscă autoritatea unei Evangeli, carea s'ar fi scris după a lui Marcion. Căci prin aceasta puteau ușor să dea ansă la rătăciri. Modul însă cum se provocă ei la autoritatea Evangeliului după Luca, dovedesc că autoritatea acestei Evangeliilor și apostolicitatea ei era mai pe sus de orice îndoială, că ea era o mos-

⁵ Justin martirul * cam 100, † 166 sau 167; Ireneu * cam 140, † 202; Tertulian * 160, † 240.

tenire veche, carea își avea autoritatea în înșaia vechimea ei și în tradițune. Ba mai mult: Dacă Evangelia după Luca s'ar fi scris numai într-o jumătate a veacului al doilea, cum e cu putință ca Iustin martirul să o fi folosit înainte de ce s'ar fi scris și să se provoace la dânsa"; și cum e cu putință ca ea să occure în fragmentul muratoric?

ad 2. Evangelistul prin frasa: ἐπονούσαμεν περὶ πάνθων... ὅντις ζέστος ὁ Ἰησοῦς ποιεῖ τε καὶ διδάσκειν nu înțelege că el a scris numai fapte și învățări de ale lui Iisus, ci în acest pasajul togmai dovedește aceea ce am susținut mai sus⁶), că adăcă: nu biografia, ci învățăturile lui Iisus le are în vedere Evangelistul. Căci altmintre tot ce se întâmplă cu Iisus, și tot ce cade afară de activitatea lui Iisus, ar trebui privit ca neautentic, ceea ce critica nu o face.

ad 3. Dacă s'ar dovedi aceasta, lueru cu care critica ne ramane de toare, ar fi numai dovadă, că Evangelistul a scris mituri, nu că n'a scris de loc, și că scrierea lui nu e a lui. După analogie ar fi neautentic numai Mat. capp. 1 și 2, dar tot ce se arată supra natural în evangelii.

ad 4. Tot această deosebire se află și în faptele apostolesci. Cauza sunt isvorale. Luca folosește în aceste capitole documente și însemnări familiare, pe cari le transcrie în opul seu. Împregurarea este o dovadă despre fidilitatea lui Luca, carene ne prezentează aceea ce aflat în limbajul primivit, fără ca el să o prelucre.

ad 5. Că Evangelistul a folosit documente, nu urmează că această impregurare să fie în contra autenticității. El cunoasce mai multe incercări, cari togmai din astă caușă ramân neconsiderate de densus. Documentele, ce le folosesc el, sunt: martorii oculari ai celor descrise (nascerea lui Ioan botezătorul și a lui Iisus) și apostolii (Luca 1, 1 seqq. — vedi mai jos 3 nota 11).

ad 6. Încercările celor mulți (*άρχοι*) despre cari vorbesce Evangelistul nu recer un timp togmai indelungat. Ele au putut deveni nenumerate în restimp de 15—20 ani, prin urmare nu e necesar să transpunem scrierea lui Luca în un timp aşa de întârziat.

ad 7. Evangelistul, ca și cealalți Evangeliști nu tinde a ne da istoria cronologică a lui Iisus, ci învățăturile lui, chiar cu desconsiderarea cursului cronologic al acestor învățări.

ad 8. Dar această pretinsă anticipare o afiam și la cealalți Evangeliști? Ea este o profeție a lui Iisus, carea s'a implit în curând după suirea lui la ceru.

(Va urma.)

⁶ Conf. Iust. mart. Apol. I, 66; Dial. cum Tryph. c. 100 (cu Luca 1, 38), c. 103 (cu Luca 22, 44), cap. 105 (cu Luca 23, 46).

⁷ Teleg. Rom. Nr. 34 din 1879.

⁸ Confer. Mat. 10. 18 seqq. March 13, 9 seqq.

viciu, proprietar 40, Stefan Neagoe, profesor 30, Ioan Popescu, profesor 20, N. Borcanescu, profesor 10, Nic. Pana, profesor 10 V. Lapedat, profesor 20, P. Chenciu, profesor 10, P. Drouhel, profesor 4, I. Galin, profesor 5, U. Gațlescu, profesor 4, D. Montani, profesor 10, A. Hancu, profesor 2, D. Mateescu, profesor 10, I. Fetu, proprietar 60, C. Mulescu, proprietar 20, Lascăr Costin, proprietar 20.60 b.; Lupu Costache, proprietar 11.75 b.; I. Iamandi, proprietar 6, D. Cerchez, proprietar 11.10 b.; I. Tudori, proprietar 20.60 b.; Z. Vilicovicin, proprietar 10, P. Armasiu, avocat 30, I. Codrescu, avocat 20, C. Simionescu, președinte la tribunal 370; X. Y. 10, C. Codrescu, doctor în medicina 10, M. Bretnner, farmacist 40, N. Nicorescu, deputat 10, E. Bruckner, farmacist 20, P. Goiu, proprietar 10, N. Căsianu, diacon 2, A. Gerianu proprietar 2, I. Teodori, comerciant 4, G. M. Barbu, comerciant 2, A. Sătu, proprietar 10, I. Vasiliu, profesor 7, 40 cr.; N. Costescu, căpitan 3.70, Stroie Belloescu, profesor 69.15, în total 600 lei noi 270.—

Total v. a. fl. 315.—
Sibiu, 19 Ianuarie 1880.

Comitetul central pentru ajutorarea inundațiilor

Economie.

Sibiu, 16 Ianuarie n. Pro hectarului: Grană, 8.40—9.40; Grană și ceară, fl. 6.80—7.80; Sărăcina, 5.40—5.50; Orez, fl. 4.30—4.60; Ovăz, fl. 2.90—3.20; Cucuruz fl. 4.20—4.50; Maisană fl. 5.50—6; Cartofii fl. 1.30—1.50; Semințe de cînepe fl. 9.9—10; Magure fl. 6—7; Linte fl. 11—12; Fasole fl. 6—7; pro 50 chilo: Făină de păle, fl. 7.50; Slăină fl. 8.30—9.32; Unsoare de porumb fl. 26—28; Sărut brat pro 50 chilo fl. 16—17; Său de lumanări fl. 23—24; Luminișuri de său 50 chilo fl. 28—28.50; Sărut fl. 20—20.50; Fân 50 chilofl. 1—1.10; Cănepe pro 50 chilo fl. 16—18 Lemne vîrtosă de foc pro metru cubic fl. 3.50 Spirit pro grad 55—60 cr.; pro chilo: carne de vită 42—46 cr.; carne de vițel 40—60 cr.; carne de porc 38—44 cr.; carne de berberecă 28 cr.; ouă 10 de 40 cr.

(Tergul Sibiului). Prese tot luând tărgul de earnă din acest an a fost slab decât un tărg de săptămână. Chiar și vîndătorii străini nău cercetă mulți acest tărg, dară apoi și aceia cari s'au osnit pâna la Sibiul, nu au putut face niciun negoț. Aceste căi și comercial fură de astădată de tot slab și s'au mărginit mai mult și cu deosebire la cele mai de lipsă pentru susținerea ca ei. Toți vîndătorii, în specie cei străini, debiau an incasat atâtă că și poate plăti cărăusia. Nici bucate nici cereale nău fost multe în tărg, s'au înști numai la prețurile din săptămâniile trecute. Cucuruzul fiind de tot puțin în piață s'ă ureză în preț. Asemenea slab a fost și tergul de vite, despre care notam în special următoarele: o părche de boi frumos și cu fl. 250—300; apoi o vacă cu fl. 50—90. Cai de o răsă mai de frunte nău fost în tărg, și aceia cari s'au afărat încă, s'au vîndut numai la negocieri din Tara românească. Caii de rasă mijlocie s'au vîndut: o părche cu fl. 150—400; apoi căte un cal de terean cu fl. 50—100. Porci s'au vîndut cu fl. 30—60 per cap. În tărg au fost 150—160 capete și se poate dire, că au trecut binziș și ca scump.

Să vîndut mai departe: o părche de boi cu fl. 30—36; cele de vacă cu fl. 20—25; de oaie tunse cu fl. 1.30—2; de capră brate fl. 3.50—5; slăină pro m. metru cu fl. 42—48; untură pro 40 gr. pătră cu fl. 45—48; său bovin cu fl. 30—32; său de lumanări cu fl. 54—56; luminări de său fl. 55—58; săpun fl. 42, cînepe cu fl. 32—36.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licităriuni: în 9 Februarie și 10 Martie imob. lui Ioan Bobes și soții în Tohanoul-nou (trib. Brașov); în 19 Februarie imob. lui Martin Güns in Agnita; în 7 Februarie și 8 Martie imob. lui Ioan Mojañ in Ticosul românesc (judec. cesc. Făgăraș); în 3 Aprilie și 5 Mai imob. lui Antonio Turis și soții în Noul-românesc (judec. cesc. Făgăraș).

⁹ Cuitările sumelor trimise la acest comitet vor urma prin publicare în diarele de aici „observatoriu” și „Telegraful roman”. La cerere insă sumele se vor cumpăra și separat.

în 30 Ian. imob. Dlu Nicolau Inceze în Cluj (trib.); în 29 Ian. imob. lui Michail și Catarina Schneider în Marpod; în 18 Februarie și 18 Martie imob. lui Simion Bunea în Chirpă (trib. Sibiu); în 3 Februarie și 10 Martie imob. lui Moise Balău în Calbor (judec. cesc. Sighișoara); în 14 Februarie și 27 Martie imob. lui Michail și Catarina Tönsch în Sărăca (judec. cesc. Făgăraș); în 19 Februarie și 22 Martie imob. lui Toader Trif în Săcel (trib. Turda); în 24 Ian. imob. lui Nicolau Gärtner în Sibiu (trib.).

Nr. 221.

CONCURSUL

publicat în Nrri 123, 124 și 125 din 1879 ai „Tel. Rom.” pentru vacanța parochie de clasa a III-a Vorum loc în sensul hotărîrei Ven. Consistoriu archiepiscopal din 27 Noiembrie a. c. Nr. 3276 se prolungește până la 27 Ianuarie 1880, cu aceea, că concursul său să astepte până la datul său indicat direct la Ven. Consistoriu archiepiscopal.

Sărăc, în 31 Decembrie 1879.

Dionisu Chendi m. p.,
adm. protopr.

Nr. 78—1880.

1—2

CONCURS.

La scoala grădinarăescă din Sina de Jos e ocupat un post de învățător dirig. cu salariu anual de 300 fl., consilier și lemne de foc.

Competenții de religioane gr. or. oră de a-și subterne petițiunile lor provăduite cu documentele de lipsă până în 10 Faur a. c. st. n. la „Commitul administrativ de fondul scolastic al fostilor grădiniți din reg. rom. l-iu în Sibiu.”

Nr. 130.

1—3

CONCURS.

Devenind vacanță parochia de a III-a clasă „Mureș-Sângior” protopreșbiteratul Mureș-Oșorheiului, sprij. reîntregirea aceleia, conform ordinării nei consistoriale din 13 Noiembrie a. c. Nr. 3042, prin aceasta se publică concurs cu terminul „Duminica văneșului” adăcă 10 Februarie 1880.

Emolumentele sunt:

- Casa parochială cu toate supradificatările poftite pentru economie, toate din nou zidite cu o grădină frumoasă 50 fl.
- O altă casă cu o grădină de 1136□ semenătură cu luternă 60 ”
- 17 parcele de pămînt arător 180 ”
- Dela 65 familii: 65 metrete vechi de bucate cu grăunț 65 ”
- Dela 65 familii: 65 dile de lucru à 40 cr. 26 ”
- Venitul stolar 25 ”

Suma 406 fl.

Cei ce doresc a concura la această parochie, să-și aștepte concursul lor instruite conform statutului organic, și dispozițiunilor sinodale din anul 1873, protoprebiterului Partenu Trombităș de Betești în Mureș-Oșorhei, având totodată datoria, în vîre a Duminei sau altă sérbătoare, a se înfățișa de probă în biserică dîsei parohii.

Mureș-Sângior, 20 Decembrie 1879,
Comitetul parochial în confelegere cu respectivel domn protoprebiter.

Nr. 17—1880.

2—3

Escriere de concurs.

Prin rescumperarea servitutelor silvanele în pădurile statului, va trece un complex de pădure de 222.996 de juger 1037□ în proprietatea Comunității de avere a fostului regiment confinar romano-banat din Caransebeș.

După primirea aceluia complex, ce va urma că mai curând, el trece tot deodată și în administrarea și economizarea Comunității de avere.

Administrarea și economizarea se va face conform Statutului, aprobat de Ministerul reg. ung. de interne, apoi conform legii silvanale și Regulamentul pentru servitul silvanal din fostul confinu militari din 1860, respective după intrarea în viață a legii silvanale ungurești în intențul determinațiunilor acestei legi.

Spre ocuparea posturilor normative se proiectează în susnumitul statut pentru oficiul de economie și pentru personalul silvanal de priveghiere, ce se va împără prin păduri, — se scrie prin aceasta concurs si anume:

1. Pentru un administrator silvanal, cu salariu anual de 1200 fl.; 200 fl. pentru cortel, 400 fl. spese de călătorie, și asignare gratis pentru 61 m. c. lemne de foc.

Afară de aceste paușale personale mai are 100 fl. ca spese pentru cancelarie oficiului de economie.

2. Pentru un controlor totdeodată și contabil, cu salariu anual de 800 fl.; 150 fl. bani de cortel, și asignare gratis pentru 51 m. c. lemne de foc,

3. Pentru un cancelist cu salariu anual de 600 fl.; 100 fl. pentru cortel și asignare gratis pentru 34 m. c. lemne de foc.

4. Pentru 4 forestieri de revir. Forestierul de clasa I, cu salariu anual de 800 fl. — cel de clasa II, cu 600 fl. afară de aceasta capătă fiecare forestier fără privire la clasa 150 fl. bani de cortel, căte 300 fl. spese de călătorie, căte 20 fl. pentru cancelarie, și o asignare gratis pentru 41 m. c. lemne de foc.

5. Pentru circa 8 Princodreni (Forstwarte) cu salariu anual de căte 300 fl. și căte 40 fl. pentru imbrăcămîntul de fiecare princodrian. Cei dislocați în afară mai capătă căte 40 fl. pentru cortel.

6. Pentru circa 50 de codreni (Forsthüter) cu salariu anual de căte 180 fl. și căte 40 fl. pentru imbrăcămîntul de fiecare codrian.

Pentru administratorul silvanal și pentru forestieri se cere aceeași calificăție, carea este prescrisă pentru diregatorii silvanali de stat în (fostul) confinu militar c. reg. Afară de aceea, se poate concepta germanescă, să scie vorbi românesc pentru trebuința oficiului, și incă se poate și ungurescă.

Controlorul trebuie să fie deprins în contabilitate și în manipularea cassei; iară cancelistul în afacerile cancelariei. Aceste trebuie să scrie bine scrie și vorbi românesc, germanesc și ungurescă.

Princodrenii și codrenii își vor documenta calificăținea prin depunerea unui examen din specialitatea lor.

De cumva nără fi destui competență pentru posturile de Forestieri de revir atunci pot compete pentru aceste posturi și practicanți silvanali, cari vor fi deplus esamenul de stat prescris.

Personalul silvanal de priveghiere va avea o parte corespunzătoare și din aprehensiuni (din gloabele de păduri).

Cei ce vor reflecta la susnumitele posturi vor avea să și trimită petitionile provăduite cu documentele necesare, până în 15 Faur 1880 la comunitatea de avere a fostului regiment confinar romano-banat Nr. 13 în Caransebeș.

Caransebeș la 5 Ianuarie 1880.
Pentru comitet:
Seracsin m/p, Ioane Brancoviciu m/p;
Doda m/p.